

Fantezii de mai

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

„Nu vreau să-mi oferi totul, vreau doar să te aud cum îmi bați în piept.”

- Să nu mă cerți c-am început clondirul
În care-ai strâns esența de magnolii,
Dar vino, tu, astâmpără-mi delirul
Să-ți scriu poeme-albastre-n lungul colii

Cu rimă-mbrățișată ca în noaptea
De mai când îți frângeam flămând mijlocul
Și ne-am oprit o clipă-n lun-a șaptea
Să reluăm și mai puternic jocul.

De ce-ți respir parfumul cu ardoare
Prin ploaia disperării? Fără tine
Mi-e inutilă primăvara, doare,
Iar fluturii se-mpiedică-n stamine.

- N-o să te cert, iubite, adevărul
Îl știu de-atunci, când goală pe zăpadă
Visam că-n rai o să-nflorească mărul
Și numai Dumnezeu o să ne vadă.

Ce anotimp nehotărât și verde,
Tot mai era și tei nebuni de floare
Pe sânii albi veneau să mă dezmiere
Cu sărutări păgâne. Ce răcoare

Era pe-atunci, și azi trăiesc delirul,
La pietul tău aștept o dimineată,
N-o să te cert c-ai început clondirul
Că vina ta-i de dincolo de viață.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif